

DUMINICĂ,
19 IANUARIE 2025,
ORA 20:30
SUPERLIGA,
ETAPA XXII
STADIONUL
„ION OBLEMENCO“

ȘTIINȚA VREA REVANȘA!

Dinamo a apelat la strategii lipsite de fair play ca să ne învingă, în meciul tur. La finalul lui, Anzor s-a accidentat grav, iar Oshima a scăpat ca prin minune de o ruptură de tibie. Astăzi, trebuie să ne unim cu toții în spatele unei singure idei: revanșa, însă cu goluri în loc de faulturi.

Mitriță și Cârțu se aprind și cer revanșa, Gâlcă îndeamnă la calm și concentrare

- Constantin Gâlcă: „Nu mă aștept să fim provocați, vreau să lăsăm deoparte ce s-a întâmplat în meciul tur și să ne concentrăm doar pe joc. Asta le cer jucătorilor și publicului: avem calitate și putem câștiga dacă ne concentrăm pe fotbal și atât. E important să ne punem în teren și în meci toată energia.”
- Declarația antrenorului vine și în contextul în care, înaintea conferinței de presă, Alex Mitriță spusese, într-un interviu: „Este vorba și de o revanșă, nu e ok cum ne-au tratat ei în meciul tur. Cu siguranță nu uit, nici colegii mei nu uită, trebuie să ne revanșăm neapărat.”
- Ne-am despărțit definitiv de Marian Danciu și Gregorio Sierra. Antrenorul Gâlcă a subliniat că fundașul central spaniol a plecat din cauza unor probleme

personale care nu îi permiteau să se concentreze în totalitate la fotbal.

- Andrei Ivan a fost și el împrumutat la Adanaspor, în liga secundă din Turcia. Investitorul Mihai Rotaru a declarat că nu există opțiuni de cumpărare pentru el și că speră ca Andrei să revină în vară și să joace la alt nivel față de acest sezon.
- Știința a și semnat cu un jucător tânăr și promițător, care pare varianta de rezervă la Maldonado, Zajkov, Badelj sau chiar Screciu, în contextul plecării lui Sierra. Este vorba despre fundașul central Marcus Păcurar (19 ani). Acesta este produs în Italia, unde a jucat pentru școala de fotbal a lui Francesco Totti de la 5 la 10 ani, la juniorii lui Lazio până la 13 ani și apoi la mai multe echipe italiene de eșaloane

inferioare. Păcurar a fost cumpărat în 2023 de clubul de Serie B Feralpisalo, dar nu s-a impus atunci la prima echipă a italienilor.

- Sorin Cârțu: „Am văzut în declarațiile jucătorilor noștri că aceștia sunt animați de revanșă, ceea ce e super, aștept să văd și pe teren asta! Ne trebuie patru puncte din meciurile cu Dinamo și Rapid, fiindă e foarte condensat campionatul și altfel poate deveni periculos pentru noi.”
- Mihai Rotaru a spus că Felgueiras și Gâlcă se ocupă să aducă un atacant și că se negociază cu mai mulți, dar a lăsat de înțeles că e singura poziție, din atac cel puțin, pe care se caută jucători: „Suntem deja super-aglomerati în bandă, nu ne interesează Mihnea Rădulescu. Asta ar însemna să blocăm jucători din academia noastră, ca Bană sau Barbu, care noi considerăm că sunt cel puțin de același nivel.”

PARTENERI UNIVERSITATEA CRAIOVA

Agresivi și foarte greu de învins, speră să ne „domine sonor” în această seară

- Pe lângă activarea opțiunii de transfer pentru fundașul lui Hermannstadt, Raul Opruț, Dinamo a mai adus un jucător interesant din prima ligă românească: pe Alexandru Pop de la Oțelul Galați. În afacere a fost inclus și Ahmed Bani, care a fost împrumutat la Oțelul cu opțiune de cumpărare.
- Sub comanda lui Kopic au devenit o echipă foarte greu de bătut, dar și foarte agresivă, cu accente dese de nesportivitate. Nu doar Oshima și Anzor au căzut victimele unor atacuri inacceptabile din partea fotbaliștilor dinamoviști, ci și Luca Mihai. Acesta a fost inconștient și a suferit multiple fracturi craniene după o intrare groaznică a lui Homawoo, la un meci din sezonul trecut, când victima evolua la Poli Iași. Accidentarea teribilă i-a pus în pericol cariera sportivă și chiar viața lui Mihai, după cum

mărturisește fotbalistul: „Exista riscul să paralizez sau să nu mai joc fotbal vreodată. Timp de patru luni nu am văzut aproape deloc cu ochiul drept și foarte prost cu cel stâng, timpanul îl aveam spart, eram amețit sau chiar inconștient des. Plângeam și mă temeam că nu o să-mi mai revin.”

- Și totuși, tactica hiperagresivă a funcționat: Dinamo este echipa cu cele mai puține înfrângeri de până acum, în campionat: doar trei în 21 de etape. Restul echipelor aflate pe locuri de playoff în acest moment, inclusiv noi, au câte patru.

- Cu 50 de cartonașe galbene și 5 roșii în acest sezon, Dinamo este pe penultima poziție în „clasamentul fairplay” al Superligii. Mai dur a jucat doar FC Botoșani (57 de galbene și 3 roșii).
- Dacă Costel Gâlcă a ales să nu plece într-o țară mai caldă pentru cantonamentul din acest an, oaspeții noștri au revenit din tradiționala Antalya. În stagiul de pregătire, dinamoviștii au făcut egal cu sârbii de la Novi Pazar, 1-1, și au fost învinși de FC Zurich cu 3-1.
- Andrei Mărginean, fotbalist împrumutat de la Sassuolo, căruia dinamoviștii probabil îi vor plăti cauza de reziliere: „Meciul pe care îl aștept cel mai mult este cel cu Craiova. Trebuie să fim pregătiți, va fi greu. Îmi doresc să rămân la Dinamo. Nu am semnat nimic încă, dar sunt foarte fericit aici.”
- Dinamoviștii au reușit să semneze prelungiri cu antrenorul Kopic și cu mijlocașul central revelație Gnahore, dar nu l-au convins să continue și pe Homawoo, om de bază în sistemul defensiv bine pus la punct de antrenorul croat. Fundașul central din Togo le-a mărturisit oficialilor clubului bucureștean că are o ofertă de la Gaziantep, iar aceștia din urmă au lăsat de înțeles că se vor despărți de el în vară, când i se încheie contractul. Nu e exclus ca togolezul să lipsească din primul 11 sau chiar din lot în această seară, relațiile dintre el și conducerea

administrativă și tehnică fiind într-un punct critic, după ce Homawoo ar fi refuzat prelungirea, dar și să intre pe teren la ultimul amical al „câinilor”.

- Interesul suporterilor dinamoviști pentru meciul de la Craiova e enorm, aceștia achiziționând până sâmbătă aproape 1500 de bilete în sectorul oaspeților, din cele 3000 care le-au fost puse la dispoziție. Un site al suporterilor alb-roșii, Radio Dinamo 1948, speră la cel puțin 2000 de oameni în galerie și prezice că aceștia vor domina sonor atmosfera pe Oblemenco.

„Ucigașul cu zâmbet de copil” face o victimă la miez de noapte

Era deja 12 noaptea, la Severin, pe 29 martie 2017, când s-a întâmplat ultima nebunie de povestit nepoșilor, dintre multele ale acelei serii. Meciul din sferturile Cupei României dintre Universitatea și Dinamo nu doar că nu se terminase încă, ci era în momentul cel mai tensionat al lui. Era, într-un fel, și cel mai tensionat moment al renașterii de 4 ani a Craiovei, pentru că acel meci eliminatoriu cu Dinamo ne-a făcut să visăm prima oară că putem fi iarăși mari. Câștigătoria urma să întâlnească Voluntari în semifinală și cu toții am realizat atunci nu doar că putem să visăm din nou, ci și că e foarte frumos să faci asta: să speri, să crezi în ai tăi, să știi că la un moment dat vei fi fericit și că meriți asta.

Pe teren, la 4-3 pentru Dinamo la loviturile de departajare și una singură rămasă de bătut din partea noastră, Calancea se îndreaptă spre minge. Calancea?! „O mulțime de decizii nebunești luate de Gigi Muțescu pe parcursul acestei dispute!”, aproape că

țipă comentatorul TV al partidei, gâtuit de emoțiile sincere. Pentru că da, Muțescu l-a pus pe portar să bată penaltiul al cincilea, cel care putea să fie decisiv. Pentru că fusese un meci incredibil de tensionat. Dar și pentru că executantul anterior numit de nea Gigi fusese un adolescent: Vladimir Screciu, la doar 17 ani, nu a făcut față presiunii și a ratat penalty-ul nr. 4.

În tribune, noi, spectatorii, ne simțeam inima și alte organe în gât, de la emoțiile imposibil de gestionat

deja. Un singur om de pe teren părea calm, așa cum a părut întotdeauna, cât a jucat la noi: Nicolai Calancea. Portarul executant al ultimului penalty al echipei sale. Cu ochii aceia albaștri ca marea, dar și senini ca marea nebătută vreodată de furtună, Nic al nostru a bătut un penalty delicios: cu ochii mereu la poartă, nu la minge, cu o ușoară oprire la pasul de dinainte de impact, și cu un șut perfect în vinclul colțului opus celui în care plecase portarul. Regizorul transmisiei TV mută imediat pe camera care îl are în prim plan, pe bancă, pe Gigi Muțescu. Nea Gigi râdea ca un copil care știa că tocmai făcuse o șotie, dar că nimeni nu se va supăra, ba din contră. Câteva minute mai târziu, Dinamo mai rata un penalty, iar Ivan marca pentru semifinale.

Am pierdut dureros, din păcate, acea semifinală cu Voluntari, și inevitabil am uitat multe dintre emoțiile acelei seri. Mai ales că, doar un an mai târziu, treceam iarăși de sferturile Cupei, dar și de semifinale, ba chiar câștigam finala la București. Și totuși, acea seară de la Severin rămâne în amintirea celor mai mulți suporterii ai noștri drept cea mai frumoasă amintire dintr-un derby cu Dinamo. Iar Calancea, cu cifre comparabile cu cele ale lui Bălgrădeanu sau Pigliacelli în poartă, a fost un erou discret cu care merită să începem această rubrică nouă. Mai ales că, în acea seară magică, a avut acea stăpânire de sine magică și plină de încredere în propriile-i forțe pe care a cerut-o imperativ și Gâlcă jucătorilor, pentru meciul de azi.

AMINTIREA SĂPTĂMÂNII:

1969-1971

Primele victorii cu Dinamo, povestea vremurilor lor și originile derby-ului

Știința a așteptat mult până să obțină primele victorii cu Dinamo și încă și mai mult până să obțină, chiar în fața rivalilor, primul titlu de campioană. Dar așteptarea a meritat, pentru că primele mari succese cu Dinamo s-au confundat și cu prima mare generație din istoria Științei.

Atmosfera din Craiova de acum 55 de ani

Craiova și lumea erau diferite în anul 1970. Într-o ediție din acel an, revista Cinema îi dedica un material generos actriței oltence Eliza La Porta (născută Eliza Streinu, în 1902, la Craiova). La 18 ani, aceasta pleca să se realizeze la București și era descoperită în 1923 de un regizor olandez. Acesta a filmat o mică producție chiar în România cu ea, apoi a luat-o cu el la Viena. Eliza La Porta (după numele de familie al soțului ei, un italian) avea să joace în

Izvorul Rece, restaurantul central demolat încă din comunism unde se întâlneau fanii Craiovei înainte de meciuri

zeci de filme (exclusiv) mute europene, între 1923 și 1940, iar în 1970, la apariția materialului despre care vorbim, era deja una dintre puținele actrițe românecelebră încă din interbelic.

La începutul anilor '70 Craiova era un oraș boem și cosmopolit, în zona centrală cel puțin, care beneficia din plin de ușoara deschidere către vest a regimului comunist. În acei ani '70 izbucnise de pildă o modă care avea să treacă repede, atât la București cât și în Craiova, cu plasele de plastic cu diferite fotografii provenite din străinătate. Într-atât de neobișnuite erau încât aceste viitoare pungi de cumpărături erau purtate inițial mai degrabă ca podoabe prețioase și obiecte de vestimentație „chic”.

Ca și astăzi, fotbalul ocupa un loc important în viețile oltenilor de acum șase decenii. În 1964 și 1967 se întâmplaseră deja evenimentele majore care aveau să dea semnalul mării pasiuni alb-albastre: promovarea în Divizia A, respectiv inaugurarea Stadionului „Central” (viitorul Ion Oblemenco). Și, tot ca astăzi, ritualul fanilor Universității era să „se încălzească” înainte de meci cu câteva halbe de bere. Doar că, înainte de mai recenta „Ciupercă”, locul preferat de întâlnire al suporterilor era restaurantul Izvorul Rece, local celebru și perfect amplasat, la intersecția străzilor Madona Dudu și Libertății. Faimoasa crâșmă avea să fie demolată în 1987, în locul ei construindu-se clădirea care astăzi e sediul Inspectoratului Școlar Dolj.

Victoriile memorabile cu Dinamo din 1969, 1970 și 1971

Rivalitatea Universitatea – Dinamo a explodat fără îndoială în 1973, odată cu acel titlu pierdut de Știința după un aranjament nici măcar foarte subtil dintre Dinamo și CFR Cluj, cu largul concurs al arbitrilor și al autorităților comuniste. Dar de început a început, probabil, chiar odată cu înființarea lui Dinamo, echipă detestată în toată țara, mai mult sau mai puțin fățiș, din cauza originilor ei securiste. Și a fost exacerbată fără îndoială de o înfrângere care doare și azi în Oltenia, peste trei-patru generații: acel 0-8 de la București din 5 iunie 1966, rezultat după care dinamoviștii și presa aservită puterii au ironizat îndelung echipa noastră.

Decebal „Puiu” Neagu,
eroul primei victorii cu
Dinamo.

Antipatia față de Dinamo și încrâncenarea din meciurile cu ei creșteau pe măsură ce, de la acel 8-0 mai ales, Știința nu reușea să obțină o primă victorie în fața bucureștenilor. Marele eveniment avea să se întâmple abia în ultima etapă a sezonului 1968-1969, pe 15 iunie '69. Prima victorie cu Dinamo

a fost cu atât mai dulce cu cât aceștia au jucat în Bănie cu titlul pe masă, disputând de la distanță trofeul cu UTA. Dar, cu Centralul gemând sub presiunea și vuietul a 40.000 de oameni, Știința le interzicea rivalilor împlinirea visului și învingea cu 1-0. Golul a fost marcat de Decebal „Puiu” Neagu, fotbalist proaspăt transferat de Constantin Oțet pentru calitățile lui de pasator și de „număr 10” cerebral.

Doi ani mai târziu, în sezonul 1970-1971, se consemna și prima victorie „dublă” cu Dinamo, atât în turul cât și în returul campionatului. Craiova și Dinamo începeau excelent acel sezon. Înaintea primului meci direct, de la Craiova, cele două erau în fruntea primei divizii, Dinamo cu 15 puncte iar Universitatea cu 13. Derbiul avea loc în etapa 13, după ce ambele echipe avuseseră deplasări grele în runda precedentă. Amândouă făcuseră egal, Craiova la CFR Cluj, iar Dinamo la Rapid. Meciul direct de pe stadionul Central, disputat pe 6 decembrie 1970, se termina 1-0 pentru alb-albaștri, golul fiind marcat din penalty de Ion Oblemenco.

În returul disputat în etapa 28, pe 13 iunie 1971, diferența dintre cele două echipe era similară: 3 puncte în favoarea bucureștenilor. Sistemul cu doar două puncte acordate la victorie făcea, de altfel, clasamentul foarte strâns. În lupta pentru titlu în acel moment, cu 3 etape rămase de jucat, se aflau nu doar Dinamo și Craiova, ci și Rapid, Steaua și campioana en-titre UTA. Știința avea să câștige

surprinzător la București, după ce dinamoviștii deschideau scorul repede, în minutul 12, prin Bâtlan. Craiova se arunca însă în atac și Oblemenco aducea egalarea, victoria venind în mod straniu, după un autogol al lui Florea Dumitrache, atacantul dinamovist care de altfel avea să câștige titlul de golgheter în acea ediție. Menționăm, fiind vorba de un atacant dinamovist, că chiar și pentru „echipa securității”, în clasamentul golgheterilor se ținea cont doar de golurile marcate adversarilor, nu și de autogoluri.

Din păcate, Craiova făcea doi pași greșiți în ultimele două etape, doar 3-3 acasă cu Rapid și înfrângere la Bacău, în timp ce Dinamo reușea să obțină titlul la limită, cu un punct înaintea Rapidului și 4 în fața Craiovei. Chiar și în aceste condiții, acela a fost primul sezon în care Știința Craiova îi lua toate punctele „directe” rivalei din Ștefan cel Mare. La mai bine de jumătate de secol distanță de la acele timpuri, în această seară, Universitatea și Dinamo se întâlnesc într-un derby care pare în sfârșit mai echilibrat, după o perioadă de dominare clară din partea Științei, în ultimii ani.

Prima fotografie și unele detalii despre Craiova anilor '70 au fost preluate de pe contul de Facebook „Oltenia mea”.

Deceniul Leilor: 12 victorii și doar 3 înfrângeri cu Dinamo, în ultimii 10 ani

- Craiova a dominat autoritar derby-ul ultimilor ani și a obținut câteva victorii impresionante. Pe Ion Oblemenco, mai ales, Știința a subordonat-o pe Dinamo aproape fără excepție. Din 12 meciuri la Craiova disputate în ultimii 10 ani, am câștigat 9 și am făcut egal în restul de 3.
- Ultimul meci direct, câștigat de Dinamo cu 2-1 pe Arcul de Triumf, a venit după o serie de opt victorii consecutive ale noastre. În aceste 8 meciuri dintre 2018 și 2023, Dinamo a înscris de 2 (două) ori și a încasat mult mai bine – 22 de goluri primite, bifând și o retrogradare.
- Scorul absențelor este 3-2 pentru adversari, deși absențele noastre (Bancu suspendat, Paradela accidentat) ar putea conta mai mult. De la dinamoviști

vor lipsi Raul Opruț, Patrick Olsen și Cristian Costin, toți trei suspendați.

- Gâlcă are 2-1 în scorul meciurilor directe cu Dinamo, dar a obținut cele două victorii ca antrenor al

FCSB-ului. Astfel, acesta are o revanșă de luat și în fața lui Kopic (care îl conduce cu 1-0 la „directe”), dar și una din calitate de antrenor al Științei în fața lui Dinamo.

- Proaspăt împrumutatul în Turcia Andrei Ivan continuă să conducă autoritar clasamentul golghetelor din meciurile directe. Acesta a înscris de 8 ori în poarta lui Dinamo, pe locul 2 situându-se, toți cu câte 3 goluri, Jovan Markovic, Gustavo Vagenin, Mattia Montini și Adam Nemec.
- Dintre cele patru transferuri de jucători făcute între cele două cluburi, Știința a reușit două, iar Dinamo mai degrabă le-a ratat pe celelalte două. Dacă noi i-am adus pe Bălgrădean și Nistor (cei doi au jucat în total 175 de meciuri cu leul pe piept), în sens invers au plecat Alin Dudea și Antoni Ivanov, care nu au avut mari reușite în alb-roșu.
- Cei mai buni jucători ai celor două echipe se luptă și pentru poziția de cel mai bun marcator, dar și cel mai bun pasator din Superliga: Mitriță are 8 goluri și 4 assist-uri, iar Selmani 9 goluri și 5 assist-uri.

OPINIE

Dacă e să fie victorie, să fie una onorabilă

Am văzut Știința pierzând de multe ori grosolan, prin tot felul de deplasări interne de tip Botoșani. Dar nu-mi amintesc s-o fi văzut pierzând în fața unei echipe atât de lipsite de fair play precum a fost Dinamo în meciul trecut.

Nu-mi amintesc nici să mă fi simțit mai revoltat și mai în nesiguranță decât m-am simțit atunci, deși culmea, eram la masa presei de pe Arcul de Triumf. Dinamo ne-a învins, dar după meci am plecat acasă cu o stranie satisfacție: dacă de asemenea trucuri a fost nevoie ca să fim învinși de cea mai mare rivală, înseamnă că rivala ne tratează ca pe o echipă mai mare.

Dacă pe Mitriță l-au deranjat șicanele cu stingerea nocturnei când se încălzeau și prezentarea echipelor, primul meu moment de revoltă a fost când am realizat că se va juca practic în mocirlă. Asta deși Bucureștiul și tot sudul României tocmai treceau printr-una din marile secete ale ultimilor ani. Întreaga țară nu

mai văzuse strop de ploaie de două sau trei săptămâni, români de peste tot se plâneau de lipsa apei potabile, dar pe Arcul de Triumf s-a răs în nas decenței, atât din perspectivă ecologică, cât și sportivă, când stropitoarele au fost „uite” pe treapta de volum maxim.

Și, la câteva minute după ce începuse meciul, am înțeles și care era strategia din spatele distrugerii gazonului. Ajutată și de încurajările furibunde ale fanilor proprii, care mai mult înjurau în cor decât cântau, Dinamo a făcut un joc de o duritate rară, cu nenumărate alunecări „la rupere”, în care surpriza nu a fost că a luat două cartonașe roșii, ci că au luat *doar* două. Intrarea lui Siviș la Oshima, la care tibia japonezului s-a îndoit de parc-ar fi fost de cauciuc, a fost una

dintre cele mai mârșave pe care le-am văzut pe un teren de fotbal, de la faza cu Lăcătuș și Ardeleanu încoace. Cu mare noroc, Oshima a ieșit de pe gazon pe propriile-i picioare, lucru cu care colegul lui din linia de mijloc, Anzor, nu se poate mândri.

Nu e clar dacă Mekva s-a accidentat de la una dintre numeroasele durități ale adversarilor sau din cauza gazonului impracticabil, dar nici nu văd cum cele două nu ar fi putut să contribuie la măcar parțial la problema la ligamente pe care a avut-o acesta. A fost de altfel meciul care a încheiat o vară cu o formă excelentă a georgianului, care și-a ajutat Naționala să se califice din grupele Euro și începuse foarte bine și Superliga. După acea partidă, acesta a fost indisponibil două luni și i-a luat chiar și mai mult ca să revină la nivelul fizic și de concentrare ale colegilor.

Și, deși Știința nu a reușit nici măcar să egaleze în acea seară, în ciuda superiorității numerice, fazele precum cea din fotografie, la care tot noi am fost cei care nu s-au plâns și au ținut capul sus, în timp ce gazdele se tăvăleau pe jos și trăgeau de timp, m-au umplut de mândrie.

Chiar și mai mult m-aș mândri dacă astăzi Universitatea ar da o lecție de cu totul altă natură adversarilor: oricine poate câștiga când apelează la tactici de intimidare și nesportive, dar doar echipele mari pot câștiga cu demnitate. Nu vreau să învingem Dinamo oricum, ci vreau să îi învingem frumos.

Andrei Manțog